

Ordføreren (Klein): Ærede Medlemmer ville se, at Udvalget i det hele anbefaler at slutte sig til Lovforslaget, navnlig ogsaa hvad Hovedprincipperne i dette angaar; men tillige er der af det stillet en ikke ganske kort Række Ændringsforslag til Lovforslaget. Smidertid kan jeg berolige ærede Medlemmer med den Bemærkning, at disse mange Ændringsforslag ikke ere saa slemme, som man maaske kunde tro, naar man ser paa Tallet. I Betrækket er den største Del af disse Forslag at betragte som Redaktionsændringer eller i alt Fald som Forslag til blot at fremstille Indholdet paa en efter Udvalgets Mening tydeligere Maade. Jeg tror, det vil lette Oversigten over Sagen, naar jeg først nævner disse mange Ændringsforslag, som jeg saaledes ikke antager behøve at gøres til Genstand for nogen egentlig Forhandling. For mit Vedkommende skal jeg i alt Fald ikke udtale mig om dem, før der fra anden Side bliver givet særlig Anledning dertil. Jeg nævner altsaa som Forslag, der nærmest maa betragtes som Redaktionsforslag følgende: Nr. 4, 5, 9, 10, 11, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 26, 27, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 39, 42, 43, 44 og 45. Det er med andre Ord 27 Ændringsforslag af de 45, som jeg for mit Vedkommende indtil videre agter at holde uden for Diskussionen. Der har været Enighed med Hensyn til disse Forslag i Udvalget, og jeg vil derfor indtil videre forudsætte, at de heller ikke ville fremkalde Uenighed her i Tinget. — Af de tilbageblevne Forslag er der nogle, som maa siges at berøre Realiteten, men hvorom der har været Enighed i Udvalget, og om hvilke jeg derfor tror at kunne fatte mig i stor Korthed, det er Forslagene Nr. 6, 7, der staa i Forbindelse med Nr. 24, 30, 38 og 41, Forslag under Nr. 6 til § 2 forstaar sig let af sig selv. Det udtaler, at Kreditor nok kan søge Fuldstgørelse i den Værdi, som et Patent har, men derimod ikke i Retten til at faa Patentet, saa at Kreditor skulde kunne træde i den patentberettigedes Sted og paa en Maade tvinge den paagældende til at søge et Patent, som man maaske af forskellige Grunde har opgivet at søge; dette bør formentlig ikke kunne ske. Forslaget under Nr. 7 gaar ud paa, at ingen Stats tjener maa benytte den Afgang, han

gennem sin Tjeneste kan have til at gøre visse Opdagelser eller Opfindelser, til egen Fordel og i alt Fald indirekte til Skade for Stats tjeneren. Derom antager jeg heller ikke, at der vil være nogen Uenighed. Dette Forslag staaer i øvrigt i en vis Forbindelse med Forslaget til § 7, der er af noget større Betydning. Dette Forslag gaar ud paa, at Paragraffen skal udelades. § 7 bestemmer: „Det forbeholdes Staten at forfærdige og lade forfærdige Krigsmateriel til Hær og Flaade, uden at noget Patent kan gøres gældende mod den“. Udvalget har været enig i, at man ikke burde tage et saadant Forbehold for Staten. Man har ment, at det vilde være urigtigt at formene Folk, som kunne gøre nyttige Opfindelser paa dette Omraade, at drage Fordel deraf. Naar der skulde tages et Forbehold i den Henseende, af Hensyn til hvad der interesserer Staten, skulde det naturligvis være, fordi man vilde gøre det muligt for Staten at kunne, uden Hensyn til en Patentret i det almenes Interesse, drage sig til Nytte den Opfindelse, hvorpaa der tages Patent; men efter Udvalgets Mening er det ikke nødvendigt at tage et saa vidtgaaende Forbehold som det i § 7, naar man tager Hensyn til Indholdet af § 8, idet der der ved aabnes en Udvej til at komme i Besiddelse af Opfindelsen og drage sig den til Nytte, naar man vil give den paagældende Erstatning, og det synes ganske naturligt og billigt, at naar Staten vil tilegne sig en Mandts Opfindelse, og for saa vidt berøve ham den Interesse, han kan have af sin Opfindelse, bør Staten erstatte den paagældende det. I Forbindelse dermed staaer i øvrigt det Forslag, der er stillet under Nr. 25 til § 8, men hvorom der ikke er Enighed i Udvalget. Det vil ses, at det kun er stillet af et Mindretal, der rigtignok bestaar af 5, altsaa omtrent Halvdelen af Udvalgets Medlemmer. Forslaget gaar ud paa, at Bestemmelsen i § 8 skulde forandres saaledes, at man ikke skulde kunne kræve Erstatning i et hvert Tilfælde, hvor Staten kan tilegne sig den patenterede Opfindelse, men at det skulde være tilstrækkeligt, at Indenrigsministeren resolverede, at det var af Interesse for Staten at benytte Opfindelsen. Sagen er maaske ikke af saa overordentlig stor Betydning, thi naar det virkelig vil være i Sta-